

Les bruixes

ROALD DAHL

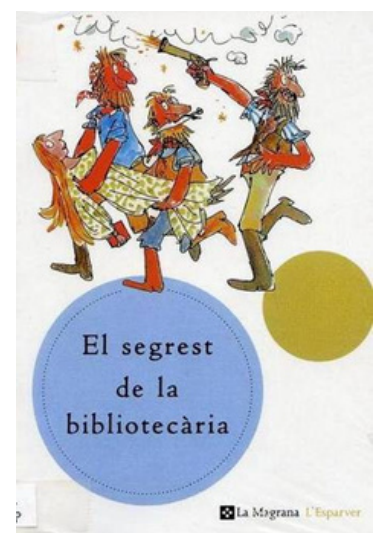
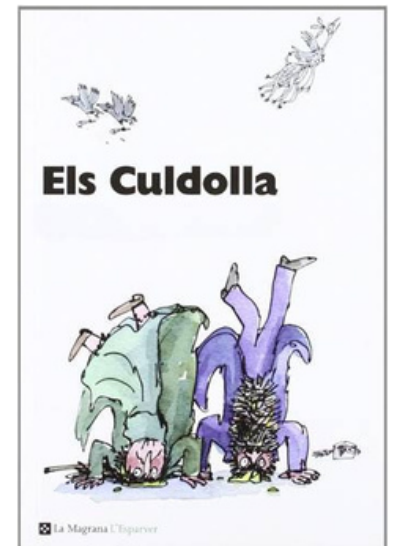
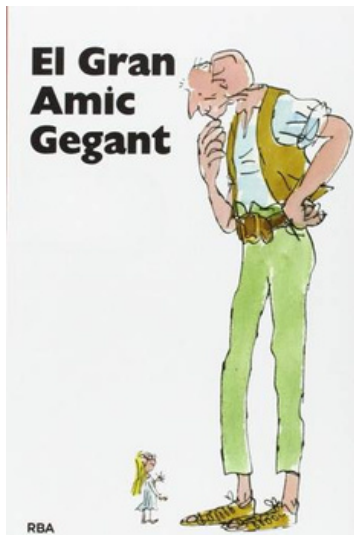
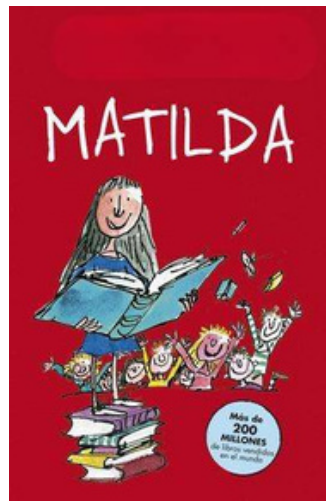
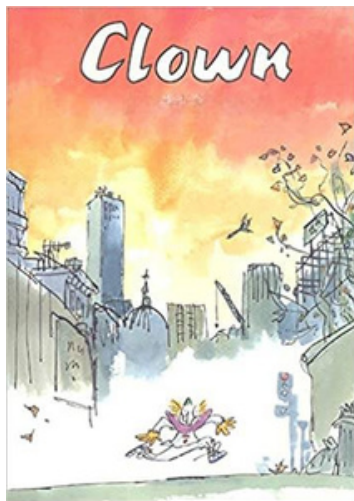
DOSSIER DE L'ALUMNE

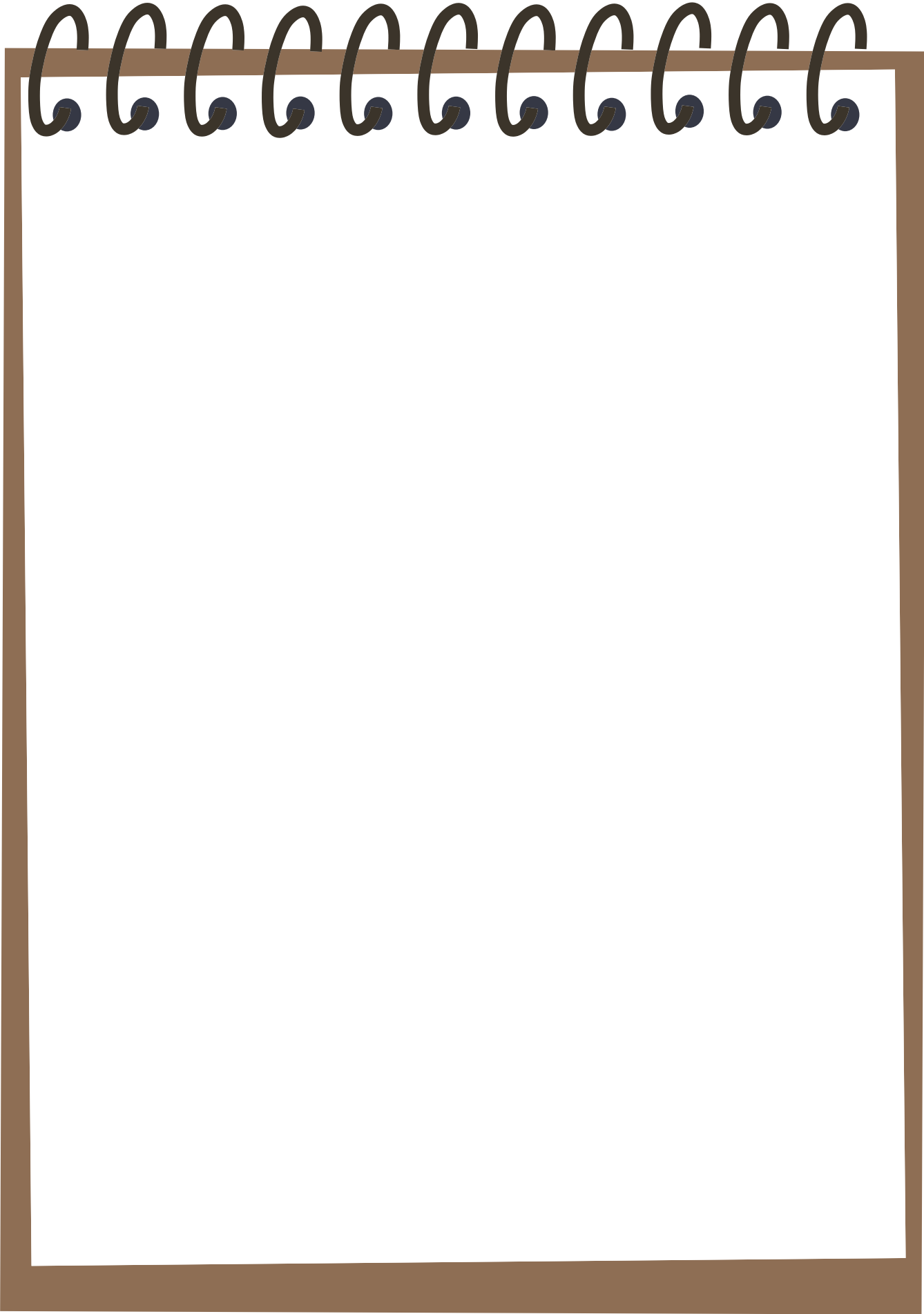
No és un conte de fades, sinó que es tracta de bruixes de debò. Les bruixes de debò es vesteixen amb roba corrent i s'assemblen molt a les dones corrents. Viuen en cases corrents i fan feines corrents. És per això que són difícils d'enxampar. Aquesta és la sorprenent història d'una víctima de les males arts de la Reina de les Bruixes: un nen de set anys que s'enfronta a totes les bruixes d'Anglaterra, amb la sola ajuda de l'àvia més adorable que us pogueu imaginar.

- Qui creus que són?

- Per què penses que s'ha decidit col·locar-los a la coberta del llibre? Quina relació deuen tenir entre ells?

LA MEVA BRUIXA

LA BRUIXA DE DAHL

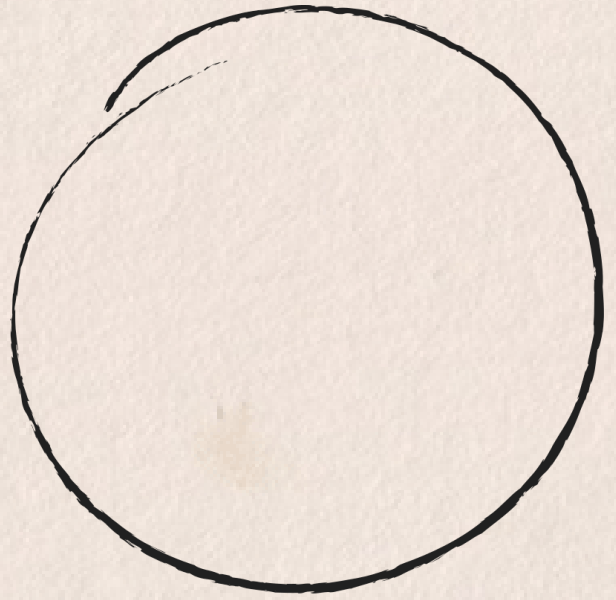
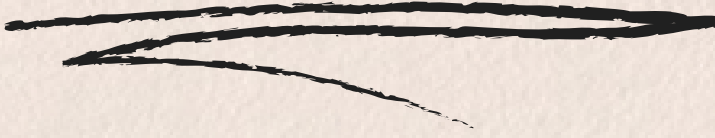

“Que morin els nenz a cop de rrraztell!

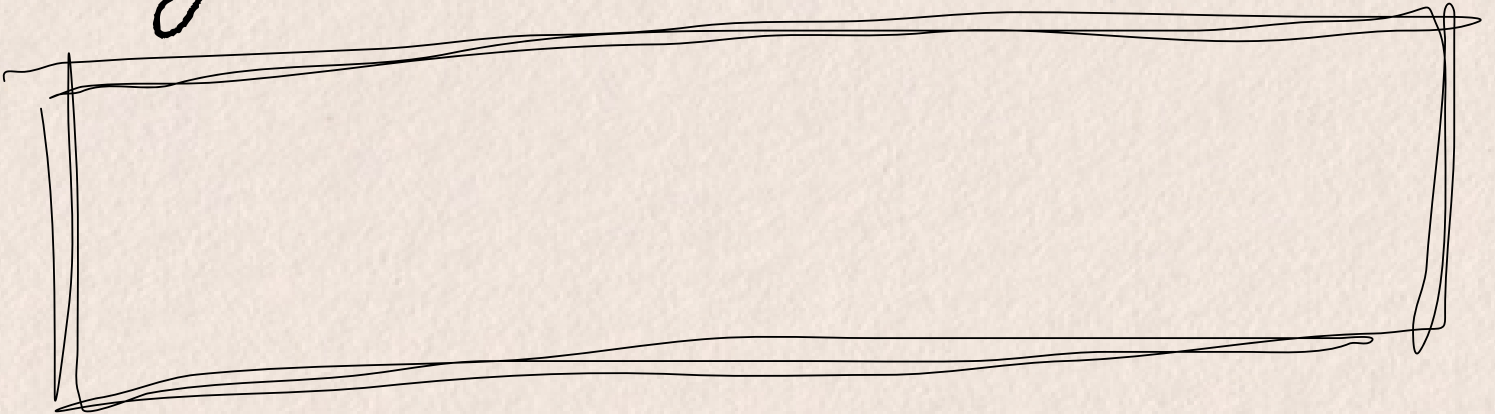
Bullim-ne els ozzoz, frrregim-ne la pell!

Prrrenguem-loz, eztrrrenyem-los, convertim-loz en puré!

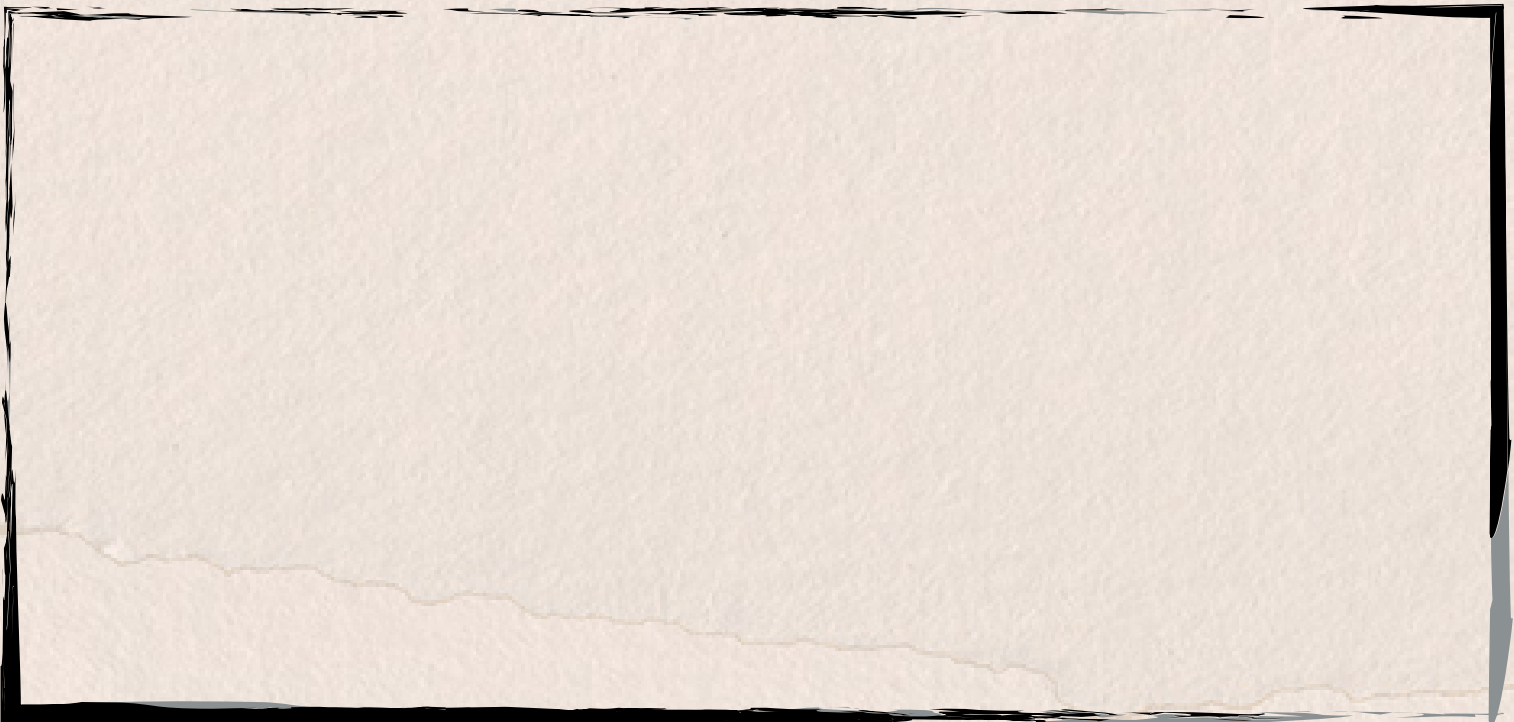
Parrrtim-loz, zaczegem-loz, fem-loz polz per al carrer!”

Ingredients

Elaboració

“Oh, quin mal, quina cremor! Em sentia com si m’haguessin abocat un pot ple d’aigua bullent a la boca. La gola m’explotava en flames! Llavors, molt ràpidament aquella sensació terrible de cremor ardent i abrasadora se’m va començar a propagar pel pit i per la panxa i més i més pels braços i les cames i per tot el cos! Xisclava i xisclava però de nou la mà enguantada se’m va enganxar als llavis. La següent sensació que vaig tenir va ser que la pell se’m començava a estrènyer. Com ho podria descriure? Era, de manera literal, un estrenyiment i un encongiment de la pell de tot el meu cos, des de la coroneta del cap fins a les puntes dels dits de mans i peus! Em sentia com si fos un globus i algú anés enroscant la punta del globus i enroscant i enroscant i el globus s’anés fent més i més petit i la pell s’anés tibant cada vegada més i estigués a punt de rebentar.

Aleshores va començar l’espremuda. Aquesta vegada estava ficat en un vestit de ferro i algú donava voltes a un cargol, i a cada volta del cargol el vestit de ferro es feia més i més petit, de tal manera que jo en resultava espremut com una taronja en una massa polposa, amb el suc sortint-me per tots costats.

Després d’això va venir una intensíssima sensació de punxades per tota la meva pell (o el que quedava de la meva pell), com si unes agulles minúscules s’estiguessin obrint camí enfora de la superfície de la pell des de dintre, i això, ara me n’adono, era el pèl de ratolí que em creixia.

Al lluny vaig sentir la veu de la Reina de les Bruixes que cridava:

—Zinc-zentez doziz! Aquest petit furóncol pudent z’ha prrrez zinc-zentez doziz i el despertador ha ezclatat i ara tindrem acció inztantània! —Vaig sentir aplaudiments i aclamació i recordo que vaig pensar: Ja no sóc jo ara! He sortit completament de la meva pròpia pell!

Vaig notar que el terra estava només a una polzada del meu nas. I també vaig notar un parell de potetes frontals peludes que tocaven a terra. I les podia moure, aquestes potes. Eren meves! En aquest moment, vaig comprendre que ja no era més un nen. Era **UN RATOLÍ.**”

**VAN EXISTIR REALMENT
LES BRUIXES?
QUÈ ELS VA PASSAR?**

ELS CONEIXES?

Com els pots identificar? Com són?
Què pots fer si te'ls trobes?

AJUDA'NS!
